

νύχτα παραπατώντας σάν μεθυσμένους. Μοθ φαινότουσαν όλα σάν δνειρο. Σκεπτόμουν την Αίλιαν μόνη μέσα στο σπίτι, πλάι στον σκοτειμένο σύζυγο της, και ανατριχιάζα κ' εδάφιαμα συγχρόνως τὸ θάρος της, την αδοθυσία της. "Όπως είχαμε συνεννοηθή έπρεπε να έμφανισθῶ άμέσως σε κανένα κέντρον για να με δουν, ώστε να μπορώ να επικαλεσθῶ τὸ "άλλοθι" εν άνάγκη...

Δέν ελγα βέβαια καμιά διάθεση να συναντηθῶ με φίλους στα κέντρα, μά έπρεπε να τὸ κάνω, ήταν άνάγκη...

Τράβηξα συνεπώς προς την Λέσχη όπου έλιαι να βρω πολλούς γνωστούς...

"Εβάρδινα σάν ύπνωτισμένος, τὸ μυαλό μου έτρεχε στην Αίλιαν. Φτωχή γυναίκα !..

Πού τὸ βρήκε τόσο θάρος αυτή, ή τόσο ευαίσθητη, ή τόσο εϋθραυστη, ώστε να μείνη μόνη της κοντά σ' ένα πτώμα, κοντά σ' ένα σκοτωμένο !..

"Όταν έφτασα στη Λέσχη βρήκα ευτυχώς έκει πολλούς γνωστούς. Ζήτησα κ' έπια κάτι, συγχρότητα τὴν άγωνία μου και τὴν ταρχή μου, πλησίασα μάλιστα κ' έπαίξα χαριτιά...

"Έτσι πλέον δέν θά μποροῦσαν να μ' ένοχοποιήσουν. Φροντίζα να φαίνομαι ήσυχος και γελαστός, λινγόντας μέσα μου τὴν τρομακική άγωνία που μ' έκανε να μη μπορώ ούτε ν' αναπνεύσω.

"Εβγάλα και κούταξα διαρκῶς τὸ ρολόγι μου. "Η ώρα πούχα με συμφωνήσει με την Αίλιαν να ζητήση βοήθεια για τὸ δῆθεν έγκλημα δέν άργησε να φτάση. "Η καρδιά μου τὴν στιγμή αυτή σφιχτήκε τρομερά, νόμισα πὸς θάχανα τις αισθήσεις μου. Κι' άνοιξα άμέσως ένα χέρι για ν' αναπνεύσω.

Στη Λέσχη βρισκόταν και ὁ λόρδος Κράφορντ, στενός φίλος του συζύγου της Αίλιαν. "Επαίξε ούστ, σὲ λίγο όμως σηκώθηκε, μάς χαρτέησε κ' έφυγε για να πάη σπίτι του. Σκέφθηκα ὅτι ήταν πειά καιρός; να φύγω κ' εγώ. Μὲ ελχαν δει ὅλοι, ελχα μιλήσει με πολλούς φίλους, ελχα παίξει, φαίνομουν χαρούμενος και εδδιάθετος...

Πριν φύγω έκαμα ένα γῆρο στις διάφρες αιδουσεσ. Πήγα κατόπιν στην γκαρνταρόμπα, μά δέν ελγα προφτάσει να φορέσω τὸ καπέλλο μου όταν ελδα τὸν λόρδο Κράφορντ να καταφθάνη χλωμός και ταραχμένος. Μόλις μ' άντιχρυσε έτρεξε κοντά μου και μου ελπε :

— Φίλε μου, σταθήτε, μη φεύγετε... Μή φεύγετε προς Θεού ! Συνέβη κάτι τρομερό, κάτι άφαντάσως τρομερό !..

"Η καρδιά μου χτύπησε δυνατά.

Θέλησα να μιλήσω και να πὸ κάτι, μά δέν τὸ κατόρθωσα. "Ήταν άδύνατον ν' άρθρώσω λέξι. Ευτυχώς ὁ Κράφορντ ήταν τόσο ταραχμένος ώστε δέν τὸ πρόσεξε. "Εβγάλε τὸ καπέλλο του, σπρόγγισε τὸν ιδρωτά του και συνέχισε :

— Συνέβη τρομερό δυστύχημα ! "Ενα έγκλημα φρικιαστικό ! Θεέ μου !.. Θεέ μου !.. "Εσκοτώσαν τὸν Δικ Στήβενς !.. Τὸν έγκλίωσαν πρό ὀλίγου... Μέσα στο σπίτι του...

Χωρίς να τὸ θέλω μου έξφυγε μιά καινή φρίκη και τρόμου.

"Ο Κράφορντ έξακολούθησε :

— Ελγα φύγε πρό ὀλίγου, όπως ελδαιτε. "Επήγα με τὸ αὐτοκίνητό μου και' εϋθειαν στο σπίτι. Κατωκῶ, ὅπως έζορετε, κοντά στο σπίτι του Στήβενς. Δέν ελγα προφτάσει να ανέβω καλά-καλά σπάνω, όταν άκουσα τὸ κουνούδι να χτυπά και σὲ λίγο ήρθε τρέγοντας ὁ θυροφύλαξ. Μὲ ελδοποίησε πὸς με ζητοῦσαν στο τμήμα. "Ήταν κάτω κάποιος αστυνομικός. "Επρεπε να τρέξω άμέσως. "Επήγα, χωρίς να χάσω καιρό. Ελδα τὸν αστυνόμο, ὁ ὁποίος μου ελπε πὸς έδολοφόνησαν τὸν κ. Στήβενς ! Καίποιος κακοποιός πού ελχε μπει να κλέψη, τὸν χτύπησε μ' ένα κρηολιγίμο στο κεφάλι και έξηφανίσθη !.. "Η κ. Στήβενς έξυπνησε άπ' τὸ θόρυβο, άντελήφθη τι συνέβη και ζήτησε βοήθεια !.. "Ετρεξα σπίτι και ελδα τὸ πτώμα. "Ω τὸν δυστυχισμένο φίλο !.. Τού έχουν σπάσει σκεδόν τὸ κρανίο ! "Η φτωχή κ. Αίλιαν έκλαιγε απαρηγόρητα...

Σὲ λίγα λεπτά ὁ άπαισία ελπίδος ελχε γίνει γνωστή σ' ὅλους τούς θαμῶνας της Λέσχης. Ελχαν γίνει ὅλοι άνω κάτω. Τὴν σχολίαζαν ποικιλοτρόπως. "Ω, φίλε μου, ελνε δδύνατον να οὐδ περιγράψω τὴν κατάστασι μου τις στιγμές αυτές. "Υπέφερα φρικιά !

Πολλοί από τούς κυρίους της Λέσχης σκέφθηκαν να τρέξουν στο τμήμα να μάθουν λεπτομέρειες της δολοφονίας. Μου ελπαν να πάω μαζί τους. Μπροστια ν' άρνηθῶ ; "Επρεπε να παίξω τὸν ρόλο μου μέχρι τέλους !..

Στὸ τμήμα ήσαν άνω-κάτω.

Μάς διηγήθηκε τὰ του έγκλήματος ὁ Τζιός ὁ αστυνόμος, ὁ ὁποίος δέν μάς έκρυψε τὴν άπορία του γὰ τὸν τρόπο πὸυ διεπαρήχη αὐτό. Πὸς τὸλμησε ένας κακοποιός να μπῆ σ' ένα κεντρικό σπίτι για να κλέψη, πὸς τὸλμησε άνακαλυφθεῖς να σκοτώση τὸν ιδιοκτήτη ; "Ο Δικ Στήβενς ήταν άνθρωπος εϋρωστος και τολμηρός... (Ακολουθεῖ)

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

'Η ψυχραιμία ενός παιδιού

Στὴν μάχη της Μεσσηνης, μεταξὺ τῶν πολεμιστῶν, συγκατελέγετο και ένα παιδι ήλικίας, έννέα ετών, ὁ γιός κάποιου κ. ντέ λά Βιλέτ. Τὸ παιδι αὐτό, καθ' ὅλη τὴ διάρκεια της μάχης, έπέδειξε μεγάλη άνδρεία και πληρώθηκε μάλιστα. Βλέποντας τότε τὸ αίμα πὸυ έτρεχε από τὴν πληγή του λερόνοντας τὰ ρούχα του, ελπε με μεγάλη άπάθεια :

— "Αν έβλεπε ή νταντά μου τὰ ρούχα μου, κί θάλεγε άραγε...

Τὸ παιδι αὐτό μετὰ τὸ τέλος της μάχης, έλαβε, τιμῆς ένεκεν για τὴν άνδρεία του και τὴν ψυχραιμία του τὸν βαθμὸ τοῦ άνθυποπιστοῦ !

***

'Ο πρώτος ρεπόρτερ

Στὰ πρώτα χρόνια της δημοσιογραφίας, ή έφημερίδες γραφόντουσαν δλοκλήρες σχεδόν από ένα και μόνον συντάκτη, καλούμενο διωκτη τῶν ειδήσεων". Οί «διωκται τῶν ειδήσεων» ήταν κάτι άνάλογο πρὸς τούς σημερινούς ρεπόρτερ, μετεξὺ δὲ αὐτῶν υπήρχαν και πολλοί δημοσιογράφοι, ὁποίοι ένγαν διάσημοι κατόπιν.

"Ο περιφημότερος «διωκτης ειδήσεων» άπ' ὄσους άναφέρει ή ιστορία, υπήρξε κάποιος Ματθαίος Ντοντζελώ. "Ο ιστορικός της δημοσιογραφίας Τριμ άναφέρει τὰ εῖξῃσ περι αὐτοῦ :

— Κάθε πρωί, πριν φύγει από τὸ δωμάτιό του, ὁ «ματρίαμα» Ντοντζελώ συμβουλεύεταν τὸν ορανό και ένα βαρόμετρο τὸ ὁποίο ελχε κρημασμένο μέσα στην τρώγλη του. Κατόπιν έπερνε στὸ μπασιουίν του και τὸ φορητό του καλάμάρι λέγοντας :

— Θά βρῆξῃ ! Κατὰ συνέπεια θάχουμε σήμερα άνθρώπους που θά γλιστρήσουν στο δρόμο και θά βρεθῶν έτσι κάτω από τούς τροχοῦς τῶν άμαξῶν και θά κοποῦν...

"Η ;

"Ο καιρός ελνε θυελλώδης. Θά πιστοποιήσουμε, σήμερα, μερικῆς κρησεσ παραρρόνον και μερικά συμπτώματα ὕδροφροβίας.

"Η τέλος ;

"Ο ορανόσ ελνε σκοτεινός... συννεφιασμένος... πληκτικός. Σίγουρα θάχουμε σήμερα άρκετῆς αυτοκτονίες...

Μιά μέρα πὸυ ὁ λαός ελχε επανάστατήεις και ελχε φτειάξει ὀδοφράγματα στην ὁδο Πυγκάλ, έπήγε και τοποθετήθηκε μετὰξὺ του στρατοῦ και τῶν επαναστατῶν, για να μορφήει να συλλέξη ὅλες τις πληροφορίες της συμπλοκής για τὴν έφημερίδα του.

Κάποιος φίλος του πὸυ έτρεχε να περάση από κει, τὸν έφώναξε :

— Τι κάνεις ἔδω, δυστυχισμένε ; !.. Φύγε γρήγορα αν αγαπῆς τὴ ζωή σου !..

"Ο Ντοντζελώ, χωρίς να του δώση τὴν παραμικρή προσοχή, έβγαλε τὸ ρολόι του κ' άρχισε να σημειώνη λεπτομερῶς τις διάφορες φάσεις της μάχης.

— Δέν φεύγεις ; τὸ ξαναφώνησε ὁ φίλος του.

— Για τὸ Θεό ! "Αφου ὀμως φεύγεις, έσύ, τὸυ άπήνητησεν ὁ «διωκτης τῶν ειδήσεων» θά με ὕποχρεώσης αν μεταφέρης αὐτὸ τὸ σημείωμα στην έφημερίδα μου. Πέσ στον δειλυνθητι ὅτι παρεμείνα στον τόπο της συμπλοκής για να τοῦ σκεπῶ τὴ συνέχεια.

Μιά ὦρα κατόπιν ή μάχη βρισκόταν σ' ὄλη της τὴν άκμή. Μιά από τις σφαίρες πὸυ έπεσαν βροχηδόν γύρω από τὸν δημοσιογράφο τὸν χτύπησε. "Ενας γιατρός-χειρουργός έπεσευσε να τὸυ παραόχη τις πρώτες βοήθειες. Τὸν ὀδήγησε στο χειρουργεῖο για να τὸυ κάνει έγγειση.

— Μου κάνεις ένα χάρη;... Τὸ τραύμα μου δὲ μάφεινε να γράψω. Σὲ παρακαλῶ λοιπὸν συμπλήρωσε έσύ τὸ τέλος της άναπακοκρίσεώς μου. Σὸυ ὕπαγορφέω. Γράφε :

...3 και 20 τοῦ άπογευματος: Κατὰ τὴν διάρκεια μᾶς επιθέσεως τοῦ στρατοῦ εναντιον τῶ λαοῦ, ή συμπλοκή εγενιευθη. Στὰς τάξεις τῶν πολιτῶν ὕπαρχουν τρεις τραυματία και ένα νεκρός...

-- Νεκρός ; ερώτησε ὁ χειρουργός.

Και πούδς ελν' αὐτός ;

— "Εγώ, άπήνητησεν ὁ Ντοντζελώ. Και έξέπνευσε.

"Οχι δέν θά πάς πουθενά !..

